

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: H. Marcos Fraile i P. Mahnič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie zawieszenia wykonania decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6), decyzji Rady (WPZiB) 2017/2163 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2017, L 304, s. 51), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/2153 z dnia 20 listopada 2017 r. wdrażającego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2017, L 304, s. 3), decyzji Rady (WPZiB) 2020/399 z dnia 13 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2020, L 78, s. 44), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/398 z dnia 13 marca 2020 r. wykonującego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2020, L 78, s. 1), decyzji Rady (WPZiB) 2020/1269 z dnia 10 września 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2020, L 298, s. 23), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1267 z dnia 10 września 2020 r. wykonującego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2020, L 298, s. 1), decyzji Rady (WPZiB) 2020/1368 z dnia 1 października 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2020, L 318, s. 5) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1367 z dnia 1 października 2020 r. wykonującego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2020, L 318, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2021 r. – McCord / Komisja

(Sprawa T-161/21)

(2021/C 252/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Raymond Irvine McCord (Belfast, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. O'Hare, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nieważności decyzji i/lub projektu rozporządzenia Komisji Europejskiej z dnia 29 stycznia 2021 r. w sprawie zastosowania art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (2019/C 384 I/01) („Umowy o wystąpieniu”);
- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nieważności decyzji Komisji Europejskiej o niepublikowaniu polityki lub nakazanie Komisji Europejskiej opracowanie i opublikowanie polityki w sprawie okoliczności, w których Komisja zastosuje art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej;
- stwierdzenie na podstawie art. 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że Komisja Europejska zaniechała działania poprzez brak opublikowania polityki lub nakazanie Komisji Europejskiej opracowania i opublikowania polityki w sprawie okoliczności, w których Komisja zastosuje art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej;

- obciążenie Komisję kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą skargą, w tym wszystkimi kosztami przygotowawczymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi, że decyzja i/lub projekt rozporządzenia w sprawie zastosowania art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽¹⁾, były nieproporcjonalne i niezgodne z prawem. Utrzymuje on ponadto, że Komisja powinna opublikować politykę w sprawie stosowania w przyszłości art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

⁽¹⁾ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 2019, CI 384, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2021 r. – Illumina / Komisja

(Sprawa T-227/21)

(2021/C 252/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, QC i P. Chappatte, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2021 r. (sprawa COMP/M.10188), wydanej na podstawie art. 22 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, o uwzględnieniu wniosku Autorité de la Concurrence (Francja) z dnia 9 marca 2021 r. o odesłanie sprawy do Komisji na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw i stwierdzeniu jej właściwości do zbadania tej koncentracji pomiędzy Illumina, Inc. i GRAIL, Inc. zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw;
- stwierdzenie nieważności pięciu dalszych decyzji o przyłączeniu się [do pierwotnego wniosku] wydanych przez Komisję na podstawie wniosku Niderlandów, Belgii, Grecji, Islandii i Norwegii, zezwalających tym państwom na przyłączenie się do wniosku o odesłanie sprawy do Komisji;
- stwierdzenie nieważności wniosku o odesłanie sprawy do Komisji;
- w razie potrzeby i w zakresie, w jakim jest to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 marca 2021 r., w której poinformowano spółkę Illumina o fakcie wpłynięcia do Komisji wniosku o odesłanie sprawy, a której skutkiem prawnym jest – zgodnie z art. 22 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw – zawieszenie procesu koncentracji na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że decyzja Komisji o zbadaniu koncentracji wykracza poza zakres jej kompetencji. W szczególności w decyzji tej Komisja:

- błędnie określiła cel rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;